

از چه زمانی وارد عرصه رسانه شدید؟
از بچگی به خاطر علاقه زیاد، شروع به خبرنگاری ساده کردم. ۲۱ ساله بودم که یک کار در مجله زنان به من پیشنهاد شد و در ۲۴ سالگی سردبیر یک مجله فشن (مد) شدم. بعدها برنامه‌ای را در رادیو بی‌بی‌سی لندن به دست گرفتم با نام «یک بعدازظهر با امینا تیلور». در آن دوره، همزمان مجری برنامه دیگری به نام «گفت‌وگوی سیاسی» نیز بودم. پس از آن، کار در بخش سرگرمی روزنامه اسکای‌نیوز را تجربه کردم. در آن زمان قانون شبکه بی‌بی‌سی این بود که در صورتی که در این شبکه کار می‌کنید، نباید در شبکه دیگری فعالیت کنید، اما همان زمان به من پیشنهاد شد تا برنامه رادیویی دیجیتالی را ویژه شنوندگان رنگین پوست اجرا کنم.

فکر می‌کنید علت انتخاب شما به عنوان کاندیدای تندیس برترین خبرنگار زن مسلمان چیست؟

این را باید از داوران جشنواره پرسید. اما آنچه من تصور می‌کنم آن است که بزرگترین علت، انتقال حقیقت به مخاطبان بوده است.

جایگاه یک زن محجبه مسلمان را در رسانه‌های انگلستان چطور می‌بینید؟

متأسفانه زن مسلمان موقعیت چندانی مطلوبی در رسانه‌های انگلستان ندارد. کافی است زن شعائر اسلامی را رعایت کرده و حجاب داشته باشد تا در رسانه به چشم دیگری به او نگاه کنند. این که در ورای این نوع پوشش چه ارزش‌ها و اصول اخلاقی و اسلامی نهفته می‌باشد، برای این دست افراد مهم نیست، آنچه مهم است نوع تفاوتی است که این مذهب با مذاهب دیگر دارد و پوشش؛ نمود آن اعتقاد و ارزش است. اینجاست که دیگر به فرد اجازه حضور در رسانه‌های تصویری بسیار کمتر داده می‌شود؛ چرا که وی با مخاطبان فراوانی سر و کار دارد و این پوشش و در ورای آن ارزش، شاید چندان باب دل اصحاب رسانه در انگلستان نباشد.

حجاب زن ایرانی،

جلوهای از زیبایی‌های ایران

اشاره:

امینه (امینا) تیلور ۳۳ ساله، یکی از شش نامزدی است که برای دریافت جایزه کرامت انسانی؛ اولین همایش برترین خبرنگار زن مسلمان، به ایران دعوت شده است. تیلور، زن انگلیسی رنگین پوستی است که لیسانس تاریخ و روابط عمومی‌اش را از دانشگاه ساست گرفته و برای دریافت گواهینامه کارشناسی ارشدش در رشته خبرنگاری، راهی دانشگاه ونستر شده است. امینه، خبرنگاری ساده را از همان دوران کودکی آغاز کرده و از ۲۱ سالگی با کار در مجله زنان، وارد فضای حرفه‌ای شده است. وی هم‌اکنون مجری برنامه بیگ‌استوری شبکه پرس تی‌وی است. امینه را بعد از یک روز پرکار رسانه‌ای در لابی هتل لاله تهران می‌یابیم و از او درباره فعالیت‌ها و تفاوت کار خبری بین ایران و انگلستان می‌پرسیم. آنچه در ذیل می‌آید، حاصل این گفت‌وگوی شبانه است.

آیا این نوع نگاه تنها مربوط به حضور زنان محجبه در رسانه است؟

خیر. در بخش‌های مختلف کشور دیده می‌شود. پارلمان، ادارات، مدارس و ... همه نمونه‌های روشنی از محدودیت‌هایی است که در انگلستان در مورد نوع پوشش زنان وضع شده است. این نوع برخورد و عملکرد، آن هم در کشوری که مدعی آزادی در تمامی وجوه است، کمی عجیب است.

فکر می‌کنید علت این محدودیت‌ها چیست؟

واقعیت این است که خیلی‌ها هنوز به درون‌مایه و مفاهیم اسلام پی نبرده‌اند. تصورشان این است که حجاب و نوع پوشش زن مسلمان تنها به جسم او محدود نمی‌شود و بر طرز فکر وی هم تأثیر می‌گذارد. فکر می‌کنم تنها چیزی که در حال حاضر اهمیت فراوان دارد، تشریح معتقدات اسلام برای مردم دنیاست تا بدانند چیزی که با آن بی‌توجه به محتویاتش مقابله می‌کنند، بسیار ارزشمند و متعالی است.

آیا این نگاه تنها معطوف به حجاب است یا به کل شعائر اسلامی؟

متأسفانه بدبینی، بی‌اعتمادی و اختلاط بحث اسلام با سیاست، منجر به ایجاد مشکلاتی برای مسلمانان در انگلستان و دیگر کشورهای غربی شده است. سازمان‌هایی در درون کشور من وجود دارند که مقابله با اسلام را با جدیت دنبال می‌کنند. نگرش مردم انگلستان به اسلام و مسلمانان هم به شدت تحت تأثیر ذهنیت‌هایی است که در مغزشان ایجاد شده است. مسلم است که اگر چندین بار در ذهن شما از طریق رسانه‌هایی چون رادیو و تلویزیون، اینترنت، روزنامه‌ها و مجلات

از اسلام بدگویی کنند، تصویری منفی از این امر در ذهن شما جا باز می‌کند. وقتی مردم نخواهند در مورد حقایق دین اسلام تحقیق کنند و تنها به گفته‌ها و نوشته‌های منابعی مغرض اکتفا کنند، وضع بهتر از این نخواهد بود. البته باید به این نکته هم اشاره کنم که وضع کنونی حاکم بر مردم انگلستان بهتر شده. یک مسیحی در برخورد با همسایه مسلمان خود، دیگر کمتر از رسانه‌های بریتانیایی تبعیت می‌کند و این نوید روزهای خوبی برای اسلام و مسلمانان در کشور ماست.

وظیفه شما به عنوان یک زن مسلمان، در انتقال ارزش‌های اسلامی در انگلستان چیست؟

فکر می‌کنم ما روزنامه‌نگاران و وظیفه‌سنگینی پیش روی خود داریم. من می‌توانم با قلم زدن از حقایق اسلام و پس زدن پرده‌های بی‌اطلاعی و ناآگاهی از این دین مقدس، به دیگران در فراگرفتن ارزش‌های اسلامی و الهی کمک کنم و به نوبه خود نقشی در انتقال ایدئولوژی‌های اسلامی در میان مسلمانان ایفا کنم. اما لازمه انجام این وظیفه نزد روزنامه‌نگاران، بیان حقایق و استفاده از روش‌های کاربردی و صحیح است. در غیر این صورت این می‌شود همان کاری که دولت و دستگاه‌های وابسته به آن انجام می‌دهند، یعنی همان دادن اطلاعات غلط به مردم. اینجاست که همان اندازه کم امنیت و امکانات برای مردم مسلمان توسط مردم غیرمسلمان از دست می‌رود. من روزنامه‌نگاری را می‌شناسم که با تقبیح اسلام در روزنامه خود، باعث شد مرد مسیحی که بازن مسلمان از دواج کرده بود، او را طلاق داده و جلوی قطار بیندازد. این خود بی‌هیچ توضیحی اهمیت کار رسانه‌ها را نزد افکار عمومی می‌رساند.

حجاب زنان ایرانی را چطور دیدید؟ و آیا حجاب، زنان ایرانی را محدود کرده است؟

ایران زیبایی‌های بسیاری دارد که یکی از این زیبایی‌ها، حجاب زنان ایرانی است. این حجاب خیلی قشنگ است. یک‌سری بایدها در اینجا وجود دارد، اما این بایدها باعث محدودیت نشده است. به‌طور مثال همین که شما این قدر مرتب و زیبا در مقابل من نشست‌اید و کارتان را انجام می‌دهید، نشان می‌دهد که این پوشش، مغز را نمی‌پوشاند و آسیبی به فعالیت‌های حرفه‌ای زنان نمی‌زند. حجاب؛ مشکل زنان مسلمان نیست، بلکه رستگاری آنهاست.

تفاوت اصحاب رسانه در ایران، با خبرنگاران کشور شما در چیست؟

با آنکه من در پرس‌تی‌وی کار می‌کنم، با دیدن خبرگزاری‌های ایرانی شگفت‌زده شدم. چند تفاوت میان خبرنگاران ما و شما وجود دارد. اول آنکه خبرنگاران شما، مؤدب‌تر از خبرنگاران ما هستند. در بازدیدی که از مجلس شورای اسلامی داشتم نیز متوجه این تفاوت شدم، چرا که در مجلس ما درگیری و سروصدا زیاد است و گاه زد و خورد ایجاد می‌شود، اما اینجا دید مثبتی وجود دارد.

دومین مورد مثبتی که توجه مرا جلب کرد، اشراف خبرنگاران روی موضوعات جهانی است. خبرنگاران ما غالباً داخلی کار می‌کنند، اما خبرنگاران اینجا اطلاعات بالایی راجع به کشورهای دیگر دارند. حتی گاهی تعجب می‌کنم از این‌که خبرهای کشورمان را می‌بینم. این مطلبی است که خبرنگاران ما بایستی از شما یاد بگیرند.

متأسفانه بدبینی، بی‌اعتمادی و اختلاط بحث اسلام با سیاست، منجر به ایجاد مشکلاتی برای مسلمانان در انگلستان و دیگر کشورهای غربی شده است.